

ПОЛИТИЧАРИ БЕЗ СТАВ - МАКЕДОНЦИТЕ ЗАГРОЗЕНА КАТЕГОРИЈА

Венцо ДОНЕВ

Македонија по осамостојувањето заведе лош политички став кон македонското малцинство во соседните земји, пред сè, промовирајќи го принципот на екви-дистанца. Принципот на екви-дистанца го промовираше првиот претседател на РМ, Киро Глигоров, за подоцна да го продолжат премиерите и претседателите, а во еден дел од независната историја во Уставот да кажеме дека Македонија е за непроменливост на границите преку негрижата за малцинствата во тие соседни земји. Тоа значеше дека нашите сонародници во другите македонски делови остануваат без помош и заштита од матицата, иако истите тие соседи, за своите малцинства, и таму каде ги немаат, ревностно нагласуваат дека положбата и правата треба да им се зголемат. Правилно е за политичкиот дел да се борат сами, но да немаат заштита и поддршка од матичната земја, значи дека се оставени на милост и немилост на оние кои не сакаат да слушнат за македонско малцинство.

Не може а да не се оценат како анемични однесувањата на нашите највисоки политичари при средбите со колегите од Бугарија, во однос на македонското малцинство, кое бара регистрација на политичката партија ОМО "Илинден" Пирин. Тие оставаат тоа да го реши бугарската држава. Очигледно Бугарија ја сфатила пресудата на Стразбур, како плаќање на Османлиската империја за мир во одреден чифлик, а не како обврска за спроведување на изречната одлука за регистрирање партија на Македонците. Згора на тоа, врз Македонците се врши тортура како во времето на Тодор Живков. Вакво однесување е неприфатливо за земја која на 1.1.2007 г. станува членка на ЕУ. Но, како и ЕУ да кренала раце од своите членки на Балканот, бидејќи истото го прави и Грција.

Во однос на тоа како се почитуваат човековите права во Македонија, или колку можеме да дадеме, а за што не се свесни другите, сме некаде во врвот во

**КРЕНА ЛИ И ЕУ РАЦЕ ОД
СВОИТЕ "ПРИНЦИПИЕЛНИ"
ЧЛЕНКИ НА БАЛКАНОТ**

светски рамки. Споредено со правата на Албанците во Македонија со оние на Македонците во Албанија, се гледа дека нема никаква еквивалентност. Албанците во Македонија имаат универзитети на мајчин јазик, претставници во извршната, законодавната и судската власт, политички партии, театри, телевизии, радија итн. А нашинците таму добија право општината да си ја напишат на мајчин јазик, за по неколку месеци и тие да бидат отстранувани и силата да биде важен фактор за решавање на проблемите. Партијата на Македонците беше регистрирана со триста маки, но по изборите. Најзагрижувачко е што Албанија молчи пред етничкото чистење на нашинците од родните огништа. И за ова како држава молчиме. Или се тешиме дека Македонците доживеаја етничко чистење и во Македонија.

Познато е на какви сè маки се изложени Македонците во Бугарија и во Грција, а кај нас секој може да се изјасни како се чувствува без никакви санкции. Се регистрираа здруженија на Бугарите во Македонија, дури пред изборите имаше најави и за регистрирање политичка партија. Оваа идеја не е напуштена, се најавуваат изненадувања кој ќе се појави во политичката партија на Бугарите во Македонија. Значи, интересот на бугарската држава и на македонските одродници за бугаризирање и присвојување на Македонија не прес-

танува. Ако на ова се додадат контактите на ВМРО-СМД со ДУИ во текот на 2001 г. при што се разгледувани карти за поделба на Македонија, но и тоа дека тие контакти сè уште се одржуваат и се менуваат само преговарачите, може да се заклучи дека некои народи координирано работат на обезличување на македонската држава. Логистички центар на бугарската пропаганда во Македонија е Културниот центар на Бугарија, каде се вработени лица кои по потекло се од Македонија, а на терен добро оперираат со нерегистрирани друштва-партија. Треба да се внимава со пашошката политика на Бугарија. За време на парламентарните избори во Бугарија во бугарската Амбасада гласаа околу 230 благонадежни Бугари од нашата земја.

Треба да се има предвид дека најголемите Бугари во нашава земја, всушност работат за српските служби, што покажува дека северниот сосед на суптилен начин ги мрда прстите во Македонија. Грција со економските вложувања создава завист и страв за македонската економија, нешто што е зацртано во државната стратегија на оваа земја, за да се елиминира сè што е македонско.

Сосема е погрешна политиката која ја водиме, односно негрижата која ја покажуваме кон Македонците во соседните земји. Треба на сите меѓународни инстанции да им "тубиме" дека во соседните земји имаме Македонци, кои се обесправени, и треба да им се овозможи да ги уживаат правата на малцинство по меѓународните стандарди, како што тоа се прави кај нас. Нашата политика се повлекува и остава проблемите на нашинците да зависат од милосрдие-то на комшиите. Ако постојано бараме, тогаш нема сите оци на меѓународните фактори да бидат свртени кон нас, туку ќе бидат насочени и кон соседите, зашто и тие ќе бидат извор на нестабилност и угушувачи на правата и слободите.

Значи, секаде во светот се ценат државите и политичарите кои имаат став и за најкритичните прашања.